

בתי המשפט

03-09-0000294

בבית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב – יפו

תאריך: 22/01/2012

לפני: כבוד השופטת מי-טל אל-עד קרביס

בעניין: מרגלית אורלי

ע"י ב"כ עו"ד י. וויס

המבקשת

נגד

עיריית תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד א. דואני

המשיבה

החלטה

(בטענות התיישנות)

עניינו של תיק זה 8 דוחות חניה שניתנו למבקשת בין התאריכים 14.4.08-25.2.07 לפי חוק העזר לתל אביב – יפו (חעמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד – 1983 (להלן: "חוק העזר"), וטענת התיישנות המועלית על ידה לגביהם.

רקע

1. ראשיתם של ההליכים בבית המשפט בבקשתה של המבקשת מיום 11.1.09 להישפט בנין 8 הדוחות. לטענתה, לא קיבלה את הודעות תשלום הקנס בכתובת מגוריה, ורק ביום 11.12.08, לאחר שהמשיבה נקטה בהליכי גבייה בבית הוריה שברחובות (נספח ד' לתגובת המשיבה), החלה לערוך ברור מעמיק לגבי הדוחות.

בדיון במעמד הצדדים שהתקיים בבקשה להישפט, ניתנה על ידי כבוד השופטת רוטנברג, החלטה הבאה:

"אין מחלוקת בין הצדדים שהודעות תשלום הקנס נשלחו למבקשת,

אך חזרו בציון "מען לא ידוע".

המבקשת שבה וטוענת כי התגוררה במקום.

לאור האמור ומאחר שאין מחלוקת כי הודעות תשלום הקנס לא נתקבלו

כפועל, אני נעתרת לבקשה ומאשרת למבקשת להישפט באיחור.

בתי המשפט

בבית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב - יפו

03-09-0000294

לפני: כבוד השופטת מי-טל אל-עד קריביס תאריך: 22/01/2012

במקרה דנן, גם לא ניתן היה לצפות מהמשיבה כי תגיש אישום בפרק זמן של פחות משנה ממועד ביצוע העבירות, חיות שהבקשה להישפט הוגשה רק בחודש ינואר 2009 והחלטה המתירה להישפט באיחור ניתנה בתאריך 29.12.09. משמע, כי לפני מועד זה לא היתה למשיבה סיבה או עילה להגיש כתב אישום.

6. המבקשת אף הוסיפה דברים על תגובה זו (ראו תגובה מיום 11.8.11), ולאחר כל אלה הועבר התיק לעיוני ולהחלטתי, באשר כבוד השופטת ברורמן איננה יושבת עוד ברגל כמותב בבית משפט זה.

דיון

7. לאחר שעיינתי בתיק בית המשפט, לרבות בעמדות הצדדים כמפורט לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי מתוך שמונה הדיווחות, שבעה מהם אכן התיישנו ויש להורות על ביטולם. הדוח השמיני, מיום 14.4.08, לא התיישן.

לחלן נימוקיי;

8. סעיף 225א(א) לחס"פ קובע: "עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו בעניינה הזמנה לפי סעיף 222 או הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב)נ". עבירת קנס מסוג ברירת משפט מתיישנת בתוך שנה ממועד ביצוע העבירה, אלא אם כן נמסרה לנאשם הודעת תשלום קנס (ראו גם סעיף 9 לחס"פ).

9. מסירת הודעת תשלום הקנס תהא בדרך הקבועה בתקנה 41(ב) לתקנות סדר הדין הפלילי, התשלי"ד -- 1974 (להלן: "התקנות"). משמע, כי אם לא שולם הקנס שהוצמד לרכב (אפשרות שלפי תקנה 41(א) לתקנות) ולא ביקש בעל הרכב להישפט, תומצא לבעל הרכב הרשום ברשות הרישוי הודעת תשלום קנס חדשה.

10. וכך, שולחת המשיבה לבעל הרכב הודעת תשלום קנס בדואר רשום, כאשר תקנה 44א לתקנות מקלה עימה וקובעת 'חזקת מסירה' לנמען בחלוף 15 ימים ממשלוח הדואר

בתי המשפט

03-09-0000294

בבית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב – יפו

תאריך: 22/01/2012

לפני: כבוד השופטת מי-טל אל-עד קרביס

הרשום, גם אם הנמען לא חתם על אישור מסירה, זולת אם הוכיח שלא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן.

11. מכאן, הנטל עובר לנמען – שהוא כעת מי שהומצאה לו הודעת תשלום קנס. אם מבקש להשיג עליה, קובע סעיף 229 לחסד"פ חלופות שונות, ביניהן הגשת בקשה לתובע לביטול הודעת הקנס (סעיף 229(א)(1) לחסד"פ), או – כבענייננו – הגשת בקשה להישפט בתוך 90 יום מיום שהומצאה לו הודעת תשלום הקנס (סעיף 229(א)(2) לחסד"פ).

12. מהכלל אל הפרט; המשיבה שלחה למבקשת הודעות תשלום קנס בדואר רשום, ולכאורה קמה בחלוף 15 ימים חזקת המסירה שבתקנה 44 לתקנות. אלא מאי? שההודעות חזרו בצרוף ההערה "מען לא ידוע", ובהחלטתה של כבוד השופטת רוטנברג, שהינה חלוטה - לאחר שהמשיבה משכה את ערעורה בבית המשפט המחוזי - נקבע כי המבקשת לא קיבלה בפועל את ההודעות.

משמע, חזקת המסירה נסתרה, ואין זה משנה מדוע.

13. בזכור, חובתה של המבקשת ליזום ולחגיש בקשה להישפט לפי סעיף 229(2) לחסד"פ קמה רק לאחר המצאת הודעת תשלום הקנס. ברי, כי עובר לביצוע הליכי הגבייה בבית הוריה ביום 11.12.08 לא היתה לה ידיעה אודותיהן.

לאחר שפנתה למשיבה וקיבלה פרטים טובים יותר אודות הדוחות, הגישה ביום 11.1.09 בקשה להישפט בגינם. זהו המועד המוקדם ביותר בו ניתן לייחס לה ידיעה אודות הודעות תשלום הקנס. אלא שבתאריך זה, 11.1.09, כבר התיישנו כל העבירות שנעברו למעלה משנה קודם לכן. כך הן שבע עבירות שנעברו במהלך שנת 2007 והתיישנו במהלך שנת 2008.

14. אמנם, סעיף 225(א) לחסד"פ קובע כי "אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)". אך סעיף זה מאריך את המועד להגשת כתב אישום למי שנמסרה לו הודעת קנס והוא ביקש להישפט עליה, ואין מטרתו להאריך את תקופת ההתיישנות

